

Cu adevărat liber

Marturia fostului preot romano-catolic

Alexander Carson

Am fost botezat ca sugar în Biserica Romano-catolică în 1928. Când aveam cam un an, familia mea s-a mutat din statul New York în New Milford, Connecticut, unde am fost crescut în credința romano-catolică. Credeam deplin toate practicile și învățăturile romano-catolice, și de aceea mi-am luat foarte în serios relația cu Biserica și prin urmare cu Dumnezeu. Prima mea împărtășanie și confirmarea au fost evenimente importante pentru mine. După liceu m-am dus la Tufts College din Boston, în speranța că voi deveni într-o zi doctor, ca și respectatul meu unchi. Totuși, la sfârșitul celor doi ani de studiu am avut o altă dorință, mai adâncă: să devin preot. Simțeam că este mai important să-i ajut pe oameni din punct de vedere spiritual decât medical.

Seminarul

În septembrie 1948 am început studiile pentru a deveni preot la seminarul St. John din Brighton, Massachusetts. Cât îmi mai plăcea seminarul! Totul era așa de „sfânt“ acolo! Cu toate acestea, la sfârșitul primului meu an de seminar, m-am retras. Mi se părea imposibil să fiu vreodată așa de sfânt cum cerea funcția de preot, fiind convins pe vremea aceea că era cea mai înaltă chemare posibilă pentru un tânăr. La Colegiul iezuit din Boston, unde am studiat după aceea, am luat parte aproape în fiecare dimineață la liturghie ca ajutor de preot într-o mănăstire romano-catolică locală. Pe vremea aceea, în toamna lui 1949, Dumnezeu m-a salvat prin grația Sa (aceasta este singura cale!), deși nu știam prea multe despre Biblie. Iesus îi salvează pe păcătoșii care cred, chiar dacă este multă nedumerire și întuneric în mintea lor. Ajunsesem într-un punct în care nu eram sigur despre relația mea cu Dumnezeu și doream să am siguranță despre aceasta mai mult ca orice altceva pe lume.

O cu totul altfel de spovedanie

Într-o seară am îngenunchat în confesional și mi-am mărturisit orice păcat pe care mi l-am putut aminti. La spovedanie mi-am mărturisit totdeauna păcatele cu adevărat mai întâi lui Dumnezeu, deși o făceam în prezența preo-tului, care își dădea „absoluțiunea“. *„Dacă ne mărturisim păcatele, El este fidel și drept să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire“* (1.Ioan 1:9). După ce mi-am exprimat pocăința și în timp ce preotul dădea curs ritualului de „absoluțiune“, am strigat la Dumnezeu din toată inima, zicând: „Dumnezeule, dacă-mi vei ierta toate păcatele, Te voi primi ca Domn al inimii mele și Te voi servi tot restul vieții mele!“ *„Căci oricine va chema Numele Domnului va fi salvat!“* (Romani 10:13). Ieșind din confesional și traversând biserica, am simțit o pace mare, iar în inima mea răsuna un „Abba, Tată!“ Știam că aveam o nouă relație cu Dumnezeu! Lucrul acesta s-a întâmplat nu din cauza prezenței unui preot și a absoluțiunii liturgice, ci din cauza prezenței lui Iesus Cristos, Marele nostru Preot, care a mijlocit pentru mine și care m-a făcut destinatarul grației, îndurării și milei Sale. *„În El avem răscum-părarea prin sângele Său, iertarea păcatelor, potrivit cu bogățiile grației Sale... Căci prin grație sunteți salvați, prin*

credință, și nu de voi înșivă: este darul lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni“ (Efeseni 1:7; 2:8-9).

În anul următor m-am întors în seminar ca să-mi termin studiile pentru preoție, modul cel mai bun pe care-l cunoșteam pe vremea aceea pentru a-L servi pe Dumnezeu. Am fost ordonat de episcopul Lawrence Shehan din Bridgeport, Connecticut în 2 februarie 1955 și am început lucrarea ca preot într-o parohie din dioceza Alexandria, Louisiana. Marea emoție și bucurie resimțită în legătură cu această poziție unică de slujire a început să se micșoreze după câțiva ani și, oricât m-aș fi străduit să-mi îndeplinesc corect îndatoririle, ele au devenit totuși un ritual gol, fără semnificație.

Biblia – un nou standard

În 1971, după mai mulți ani în care am strigat la Dumnezeu să-mi dea o viață mai profundă, mai plină de sens, am găsit izvorul care mi-a potolit marea sete spirituală. Iesus și Cuvântul lui Dumnezeu (Sfântă Scriptură) au devenit foarte reali pentru mine. Din cauză că *„iubirea lui Dumnezeu este turnată în inimile noastre“* (Romani 5:5), Spiritul Sfânt m-a călăuzit să judec teologia romano-catolică după standardul Bibliei. Mai înainte, totdeauna judecasem Biblia după doctrina și teologia romano-catolică. Acum a avut loc o schimbare completă a autorității în viața mea.

Într-o duminică seară din iulie 1972, în timp ce eram preot al bisericii catolice Sacred Heart din Rayville, Louisiana, am început să citesc cartea Evrei din Noul Testament. Această scrisoare Îl înalță pe Iesus, preoția Sa și sacrificiul Său mai presus de tot ce s-a întâmplat în Vechiul Legământ sau Testament. Am citit de exemplu: *„... Care nu are nevoie zilnic, ca marii preoți, să ofere sacrificii, mai întâi pentru păcatele Sale, apoi pentru acelea ale poporului, căci El a făcut lucrul acesta odată pentru totdeauna, când S-a oferit pe Sine ca sacrificiu“* (Evrei 7:27). Acest pasaj m-a tulburat, și am început să mă simt foarte prost. Am înțeles pentru prima dată că sacrificiul lui Iesus a fost un sacrificiu oferit o singură dată la Golgota, suficient în sine pentru a mă împăca cu Dumnezeu pe mine și pe toți păcătoșii din toate timpurile care cred și care se pocăiesc.

Mi-am dat seama cu această ocazie că „sfântul sacrificiu de la liturghie“ oferit zilnic de mine și de mii de alți preoți romano-catolici din toată lumea era o aberație, o erezie, și total fără importanță. Dacă „sacrificiul“ pe care-l ofeream zilnic ca preot era fără sens, atunci „preoția“ mea, care exista în scopul oferirii acelu „sacrificiu“, era și ea fără sens.

Acest mod de a înțelege a fost confirmat curând cu claritate când am dat în Evrei 10 peste versetele: *„Dar El [Iesus], după ce S-a oferit pe Sine o singură dată ca sacrificiu pentru păcate, odată pentru totdeauna, S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii Săi să-I fie făcuți scăunel pentru picioare. Căci, printr-o singură ofrandă, El a desăvârșit pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți“* (10:12-14). *„Dar unde este iertare de păcate, acolo nu mai e ofrandă pentru păcat“* (v.18).

Salvat numai prin grația divină

În acea seară, Biserica Romano-catolică și-a pierdut credibilitatea pentru mine, deoarece susținuse un lucru care este în mod clar contrar Scripturii. Mi-am ales acum

Sfânta Scriptură ca standard pentru adevăr, nemaiacceptând ca standard al meu „Magisterium“-ul sau autoritatea Bisericii Romano-catolice în materie de doctrină. Ca și preoții evrei din Faptele apostolilor 6:7, am ajuns „ascultător de credință“. În scrisoarea mea de demisie din Biserica romano-catolică și din funcția de preot, i-am spus episcopului că părăseam preoția din cauză că nu mai puteam oficia liturghia, întrucât era contrară Cuvântului lui Dumnezeu și conștiinței mele. Aceasta s-a întâmplat în 1972. Curând după aceea am fost botezat prin cufundare, am început un studiu biblic și am fost ordonat în lucrarea de evanghelizare.

De peste douăzeci de ani trăiesc în libertatea despre care a vorbit Iesus: „*Atunci, Iesus a spus acelor evrei care credeau în El: Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, atunci sunteți cu adevărat discipolii Mei și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi*“ (Ioan 8:31-32) și: „*De aceea, dacă Fiul vă va elibera, atunci veți fi cu adevărat liberi*“ (Ioan 8:36).

Până în 1994, Alexander Carson a activat mai ales în Florida, Statele Unite, ca învățător biblic, evanghelist și predicator. În 1995 a întreprins un turneu extins de evanghelizare prin Europa de Est. În primăvara lui 1996 a predicat timp de șase săptămâni în Siberia. După un interviu la radio luat lui Bob Bush, un credincios de origine rusă care locuia în Florida, a luat contact cu el. Alexander Carson a învățat apoi limba rusă și, după câte știm, trăiește acum în Rusia ca misionar.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

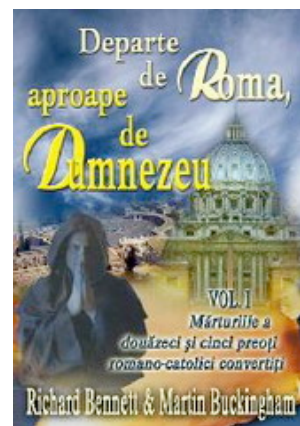
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch